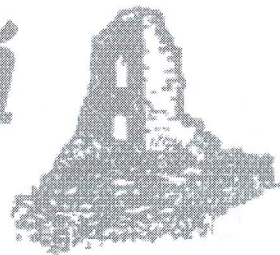

7-8

2012

Senohrabská hláška

Vydává OÚ Senohraby

Předzahrádky

Všichni je známe, všichni víme o čem je řeč. Ale pro jistotu: předzahrádky, jak již název sám napovídá, jsou prostory předcházející zahrádku, tvoří jakýsi přechod mezi soukromým a veřejným prostorem. Mají vyhlížet mile, přátelsky a uspořádaně, poutat pozornost kolemjdoucích a jsou vlastně první vizitkou celého domu. Jsou to místa, která jsou v našich rukou, ale zároveň je sdílíme se sousedy a kolemjdoucími. V českých vesnicích měly odnepaměti velkou tradici.

Původně se na ní pěstovaly bylinky do kuchyně a k léčení, postupem času převládly trvalky, které se daly natrhat do vázy na sváteční stůl nebo položit ke křížku. Růže, orlíčky, pivoňky, kopretiny, kosatce, ostrožky, konvalinky, plamenky – všechny byly známé již našim prababičkám. Bohužel se s předzahrádkami (podobně jako s jinými tradicemi na vesnici) setkáváme stále méně. Dnes si ceníme více soukromí, a proto se obklopujeme ploty v různých podobách. Nic proti - řada plotů je velmi stylových, kvalitních. většinou jim to, ale nepomůže v sousedství plotů ještě hezčích. Někdo je otevřený, jiný je

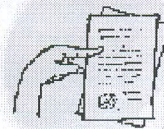
uzavřený. Takže na plot z pohledového betonu navazuje romantický cihlový plot s kovanou výplní, aby ho vystřídal plot s plastovými plaňkami, který přechází v plot pletivový, a ulici uzavírá prostý thůjový plot. Každý plot má jinou výšku, barevnost, tvarosloví a ulice vypadá jako záplatovaná.

Snad je to jen ze strachu nejen o své soukromí u bazény, snad i z demonizované lidské závisti. Možná je to jen můj dojem, ale asi je to v tom, že jsme moc blízko Prahy. I přes stálou finanční krizi, žijeme v „relativně“ bohatém kraji - máme málo času a vyděláváme peníze na bytelné ploty. Nemohu se zbavit

dojmu, že čím chudší a zapadlejší vesnice, tím udržovanější (nejen) předzahrádky. Moc ráda bych poděkovala všem, kteří u nás stále své předzahrádky udržují a opečovávají pro radost sobě i kolemjdoucím. Prosím, nenechte se odradit nepořádnými pejskaři, kteří neuhlídají nevychovaného miláčka. Ani nočními „návštěvníky“, kteří si z přístupných předzahrádek odnášejí „suvenýry“ na památku. Stále je víc těch, které pohled na udržovaný trávník před plotem nebo na kvetoucí předzahrádku opravdu potěší.

Jana Vrbová

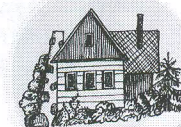
Str. 2
Zprávy z obce

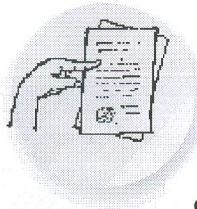
Str. 3
ŠKOLA

Str. 5
Něco z naší
historie

Informace

Varování před zloději

V posledních několika měsících se v naší obci vyskytlo několik případů drobných krádeží i větších vloupání do rodinných domů. Tato vloupání navíc byla provedena s neuvěřitelnou drzostí – když obyvatelé domů spali ve svých ložnicích!

Proto bychom rádi varovali všechny občany, před zanedbáváním zabezpečení svých domů (obzvláště v teplém počasí, kdy zůstávají otevřená okna i v noci), i vozidel zaparkovaných v zahradě, kol, sekaček apod.

Věnujte, prosím, také větší pozornost tomu, co se děje kolem vás, i u sousedů. V létě je v naší obci zvýšený pohyb cizích lidí a ne všichni k nám jezdí jen na rekreaci. Někteří si rádi „přilepší“ krádeží měděných svodů, částí oplocení či jiných věcí. Může se stát, že svou pozorností zabráníte v krádeži nebo později poskytnete policii cenné svědectví.

Ing. Pavel Pangrác

Vyjasnění

Rád bych uvedl na pravou míru zmínku v minulém čísle Senohrabské Hlášky o tom, že na ředitelku naší školy bylo podáno trestní oznámení nespokojenými rodiči.

Skutečnost je taková, že dopis s nadpisem „trestní oznámení“ byl na obecní úřad podán, ale podepsaný byl jedním nečitelným podpisem, navíc plný hrubých chyb a formálních nedostatků.

Nakolik toto mluví o kompetenci a erudici autora – to ať si každý přebere sám.

Ing. Pavel Pangrác

Pozvání

Obecní úřad Senohraby pořádá zájezd do Mariánských lázní, parku Bohemium (miniatury) a zámku Kynžvart dne 14. 8. 2012. Odjezd je v 7:30 od hasičárny, cena 150 Kč za osobu.

Šárka Sovová

Zahradkáři chystají zájezd

Jede se 30. srpna do Třebíče, navštívíme zámecké muzeum se sbírkou betlémů. Dalším cílem je Náměšť nad Oslavou - v zámku je bývalá pracovna prezidenta Beneše a v zámeckém parku je více jak 100 třístaletých dubů.

Těšíme se na Vás, bližší informace bude na plakátech.
Zl. Homolková

GRATULACE

Začátkem srpna oslavil své významné jubileum dlouholetý předseda TJ Sokol Senohraby pan František Konvička. Přidáváme se k dlouhé řadě gratulantů a přejeme mu do dalších let mnoho zdraví, životního elánu a optimismu.

Za všechny členy TJ srdečně blahopřeje výbor Sokola.

Smutné výročí.

Letos 19. srpna to bude již pět let od tragického úmrtí pana **Josefa Grunta**. KČT

v Senohrabech vzpomíná na svého aktivního člena. Jeho činnost pro KČT byla příkladná. Bohužel, Pepa náhle odešel tam, odkud není návratu. Pepo, vzpomínáme.

J. Žádník, KČT

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili posledního rozloučení s t.č. nejstarší senohrabskou občankou, paní **Annou Brabcovou**.

Děkujeme za projevy účasti i za květinové dary.

Za pozůstalé Brabcovi a Kubíkovi

Senohrabští jubilanti

Červen

Čihák Miroslav
Beránek Zdeněk
Lehejčková Vlasta
Rob Zdenek
Lackovičová Anna
Pohořelá Anna
Žilková Růžena
Vávrová Věra
Doubrava Bohuslav
Brožek Miroslav
Kulhánek Jan
Liebisch Svatopluk
Holovačová Marie
Holá Anna
Stará Marie

Červenec

Příbík Jaroslav
Burgrová Vlastimila
Kočovská Květuše
Hruška Jaroslav
Kubásková Hana
Brož František
Bradáčová Jiřina
Pešina Vít
Sládková Růžena
Žádník Jaroslav
Český Oldřich
Vávra Zdeněk

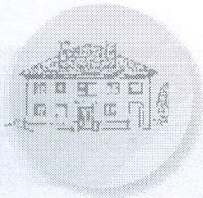
Srpen

Smetáková Jiřina
Žilka Jan
Brož Miloslav
Bělská Ludmila
Svoboda Miloslav
Malý Josef
Brunerová Marie
Popelková Helena
Bachová Jiřina
Nováček Václav
Růžička Bohumil
Syrovatský Vladimír

Naši milí oslavenci, srdečně Vám blahopřejeme k Vašemu výročí a ze srdce přejeme, abyste si ve zdraví, krásné životní pohodě a v lásce užili ještě dlouhou řadu šťastných let.
Šárka Sovová

ŠKOLA

...I KDYŽ MÁME
ŠKOLU RÁDI, PRÁZDNINY JSOU
LEPŠÍ!

se všem také velmi líbilo, stejně jako úžasné akrobatické vystoupení našich gymnastek ze Sokolínka paní Krškové. 5. B nastudovala náročnou veršovanou dramatizaci knihy Narnie – Stříbrná židle, kterou celý rok četli a 5. A se 4. ročníkem se zaskvěla výbornými hereckými a pěveckými výkony v muzikálu Lot-

26. 6. proběhla v hotelu S.E.N. už tradiční slavnostní školní akademie. Na začátku pan starosta ing. Pavel Pangrác poděkoval všem pedagogickým i správním zaměstnancům základní a mateřské školy za celoroční práci a předal jim květiny. Paní ředitelka představila novou posilu pedagogického sboru – mladou kvalifikovanou paní učitelku, a na kterou se všichni těšíme.

Zahájení akademie patřilo našim šikovným dětem z mateřské školky – společně s paními učitelkami nám zazpívaly, zatančily a zarecitovaly s barevnými míči a panenkami. Co se za jeden rok naučili žáci v kroužku španělštiny pod vedením p. Gočárové, nám ukázali ve španělské scéně. Prvníáci předvedli krásné vystoupení se zvířátky a zazpívali i písničky v angličtině. Druháci zahráli zajímavou dramatickou scénku o zlobivém spolužákově plnou pohybu s výborným hereckým výkonem a zpěvem všech žáků. Následovali třetíci s dramatickým pirátským představením se zpěvy. Potom nás potěšily krásné mažoretky z první třídy pod vedením Anety Dvořákové, žákyně 5. A třídy. Nádherná vlastnoručně vyrobená trička a zveršované vystoupení o celoroční práci ve školní družině

rando a Zubejda. Velkým a milým překvapením bylo vystoupení dvou šikovných prvňáčků – Martínka Vrby a Honzíka Průši v bojovém umění Taekwon-do. Vyvrcholením bylo zavzpomínání pátáků nad prezentací o jejich školním životě od první do páté třídy, kterou vyrobila jedna z maminek. V úplném závěru jsme se rozloučili s našimi pátáky, kteří odcházejí na jiné školy a s paní učitelkou Valáškovou, která na vlastní žádost odchází pracovat do jiného oboru. Tečku za akademií, tím i za uplynulým velmi úspěšným školním rokem 2011/2012, udělal společný zpěv naší oblíbené písničky PRÁZDNINY: „Každá škola má svůj konec - jako měla začátek, a co končí, to už nejde nikdy vrátit nazpátek. Rf.: Je to pravda, je to pravda, je to pravda, hepčí. I když máme školu rádi, prázdniny jsou lepší! Každá škola má svůj konec i ta naše, tady je, nazdar školo, na shledanou, ahoj, těpic, adié!“

Rodičům a divákům děkujeme za dobrovolné vstupné – za vybrané peníze nakoupíme dětem hudební, výtvarné a sportovní potřeby. Mgr. Miluše Staňková, Božena Nováčková

Úspěch senohrabských běžkyň

Štafetové boje v Kunratickém lese ukončily letošní seriál Žaket - pražský pohár žactva v orientačním běhu, kterého se zúčastnily i senohrabské děti.

Za dusného počasí odstartovalo ve čtyřech vlnách a 5 kategoriích více než 90 štafet, z toho 27 firemních týmů. Všem zúčastněným firmám za podporu žakovského závodu opravdu děkujeme!! V tomto prestižním klání zvítězil tým Mapy.cz (ve svých řadách s elitními běžci známými z popředí výsledkových listin celostátních i mezinárodních závodů), druhá byla štafeta Ústavu Fyziky Atmosféry AV ČR, třetí skončila štafeta DC computers. Nejlepší čistě dámskou štafetou byl tým ZŠ Senohraby.

Výsledky kategorie FIRMY:

ZŠ Senohraby
Valášková Šárka 17:38
Tichovská Jitka 22:00
Příbiková Monika 34:39
celkový čas 74:17
1. místo v ženách a celkové 14. místo z 27 štafet.

Výsledky kategorie MIX LINIE:

Středočeská oblast
Růžičková Anna 18:08 doběhla na úseku první!
Kocábková Alžběta 25:55
Benešová Adéla 18:15
celkový čas 62:18
2. místo! z 12 štafet

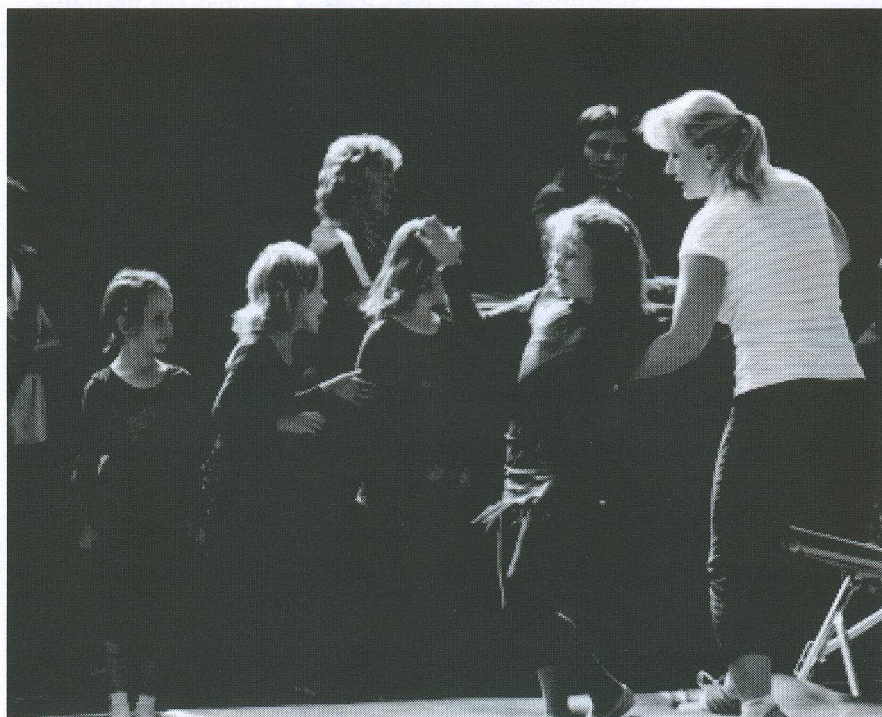
Kos Jakub 37:57
Bajerová Kateřina 17:13
Kopecký Vít 38:00
celkový čas 103:10
12. místo

fotky http://skolasenohraby.rajce.idnes.cz/Orientak_-_stafety_-_cerven_2012/
Jan Příbík

PODĚKOVÁNÍ

Tolik dětí a rodičů, jako se sešlo 19. 6. odpoledne, naše tělocvična už dlouho nepamatuje. Cvičitelka Štěpánka Kršková si připravila vystoupení se svými svěřenci – malými Sokolíny. Skupinky dětí i dětí s rodiči v kostýmech (!) předvedly na hudbu nacvičená vystoupení, více či méně náročná – podle věku dětí. Cvičenci sklidili velký potlesk přihlížejících rodičů, prarodičů a kamarádů za cvičení na náradí i na koberci.

Děkujeme Štěpánce Krškové za krásně připravené vystoupení i za její až nakažlivé nadšení při práci s dětmi. Doufám, že se nenechá odradit několika málo nespokojenci a dál bude pokračovat ve své úžasné práci s dětmi. Díky patří i Štěpánčiným pomocnicím – Aleně Skořepové a Zdeně Konvičkové. František Konvička

STOPY SLAVNÝCH

MUDr. Ctibor Hugo Bezděk (1872–1956), český lékař, filantrop a myslitel, prožil pestrý a smysluplný život. Mnohé prožitky zaznamenal ve svých cestopisných a povídkových knížkách, podrobné svědectví o svých osudech a své práci posléze podal v rozsáhlých pamětech – Jak rád jsem žil... Vypráví tu nejen o svém dětství, jež na konci 19. století prožil jako sirotek u příbuzných na jižní Moravě, ale vzpomíná i na studia medicíny ve Vídni, kde aktivně působil ve vlasteneckých spolcích, a na svou službu u rakouského válečného námořnictva, během níž učil negramotné námořníky číst a psát. Bezděkův život byl příkladem opravdové, konkrétními činy naplňované lásky k bližnímu a víry v Boha. Jeho životním cílem bylo pomáhat trpícím, v čemž mu obětavě pomáhala jeho manželka Varvara, jedna z prvních vystudovaných ruských lékařek vůbec. Do své rodiny postupně přijal dvaadvacet slovenských a povolžských bezprizorních dětí a poskytl jim domov. V Ružomberku stál při zrodu Československého červeného kříže. Zajímal se o historii, hudbu a divadlo, psal beletrii i filosofické eseje, které dodnes osloví čtenáře bohatstvím myšlenek. Přátelil se s mnoha významnými osobnostmi tehdejší doby, mimo jiné s Přemyslem Pittrem nebo s Alicí Masarykovou. Postřehy z lékařského působení, a teorie, že nemoc fyzického těla bývá projevem poruch, které nastaly v duševním životě, se staly základem jeho originální léčebné metody. Dodnes aktuální kniha Etikoterapie - Záhada nemoci a smrti (1931) zaujala i T. G. Masaryka, jenž

pozval autora i jeho manželku na návštěvu do Lán. Ctibor Bezděk neúnavně pracoval jako lékař až do konce svého života. Rukopis jeho pamětí, zabavený Státní bezpečností při domovní prohlídce v roce 1953, nenávratně zmizel v archivech Ministerstva vnitra. Kopie textu, z něhož vznikla tato kniha pamětí, se našla před deseti lety naprostou náhodou...

Pozoruhodné a dramatické okolnosti, které předcházely vydání knihy by si zasloužily samostatný článek. Kopie rukopisu se našla až v roce 2001. Originál rukopisu pamětí se v roce 1953 po domovní prohlídce Státní bezpečností ztratil. Štěstí tomu přálo, že jsme při opravě střechy domku v Senohrabech objevili všude možné i nemožné, např. na půdě mezi krovky, ve sklepě, ale i ve dřevníku kopii psanou na průklepovém papíře, mnohdy okousanou od myši. Moje žena se do nalezených stránek začala a pochopila, že se jedná o dílo nevšedního formátu... Po těchto dramatických událostech a po čtyřech letech usilovné činnosti dílo připravila pro vydání

Knih „Jak rád jsem žil - paměti MUDr. Ctibora Bezděka“ má 888 stran + obrazovou přílohu. Při její prezentaci, pan profesor Robert Kvaček mimo jiné sdělil, že tuto knihu přečetl za dva dny a že ji doporučuje našim pánům poslancům. Poslancům, kteří klímbají a čtou si noviny různého charakteru. Těžkou knihu by jim mohli nosit jejich asistenti, které by si mohli, při jejich platu, zajistit.

Alexej Bezděk

Okolo hvězdárny k Ladově chalupě

byl to 42. ročník, který se konal 12. května 2012. Letošní ročník měl velmi nízkou účast. Bylo 105 pěších turistů a 7 cyklistů. Letošní ročník měl změněny trasy. Do pochodu jsme zařadili Vodnické vycházky a to Senohrabské a Lensedské, kterých se zúčastnilo pouhých osm rodin. Nová trasa na 17 km byla s 35 účastníky a 5 km se šesti účastníky. Na trasu 25 km se vydali 42 účastníci, 8 km – 10 účastníků, 31 km – 14 účastníků, 52 km – 2 účastníci. S kolaři to bylo obdobné. Příčinou velmi nízkého počtu bylo zřejmě špatné počasí. Již od pěti hodin ranních hustě pršelo až do 10 hodin. Potěšující účast byla z velmi vzdálených míst: Ústí n./L., Děčín, Teplice, Kralupy n./Vlt., Slané, Zdice, Beroun. Pochod zajišťovalo 12 pořadatelů z Klubu českých turistů ze Senohrab, kteří zvládli úkoly velmi dobře, za to jim vyslovuji své poděkování.

J. Žádník, KČT

Senohraby na stříbrném plátně

Název zní možná trochu nadneseně, ale v každém případě Senohraby přitahovaly objektivu kamer už od 1. poloviny 20. století. Přestože se tento příspěvek zaměřuje na dramatickou tvorbu, objevily se Senohraby též v mnoha publicistických a dokumentárních pořadech. Již z meziválečného období pocházejí záběry místního skokanského můstku, zachycené v Československém zvukovém týdeníku z roku 1938, které dokumentují závody ve skocích na lyžích.

Jako největší lákadlo na filmaře však působilo nádraží. První, alespoň co je autorovi známo, zde natočený film se jmenuje „Hvězda jede na jih“ (1958). Přestože režijní vedení patřilo Oldřichu Lipskému a film měl skvělé herecké obsazení, nepatří tento film, diplomaticky řečeno, k vrcholům režisérovi tvorby. Z našeho pohledu je však zajímavá skutečnost, že zde nádraží „hrálo“ železniční celnici Lesná. Vlak, směřující k Jadranu, táhne parní lokomotiva řady 477, zvaná „Papoušek“. Rozhodně nevtipněji působí scéna, při které členové kapely, hrající na nástroje, stojí nejen v oknech vagónu, čekajícího na nástupišti, ale i na jeho střeše.

Dalším snímkem je skvělý film Zbyňka Brynycha z roku 1959 „Pět z milionu“, resp. poslední povídka „Pavučina“, Hlavní hrdinka na začátku přijíždí a na konci má v úmyslu odjet z našeho nádraží vli-

cyklu Bakaláři, natočená režisérem Jiřím Kosem v roce 1997. K nástupišti přijíždí opět motorová souprava, tentokrát vedená vozem řady M262. U tohoto snímku je prokazatelné, proč volba padla na Senohraby. Členka televizního štábu, Helena Matušková (skript), žila a dodnes žije v Senohrabech, které pro jejich atraktivitu doporučila.

Nechceme v žádném případě kazit kouzlo filmu a hodnotit nadsázku filmařů, ale můžeme uvést pár skutečností, které jsou pro obyvatele a znalce Senohrab přinejmenším zábavné. V povídce „Pavučina“ přijíždí vlak z Prahy od jihu, tedy od Čerčan a Benešova (!), ale zde to má tvůrčí logiku, neboť využívá záběr mládeže, stojící na mostě a mávající na

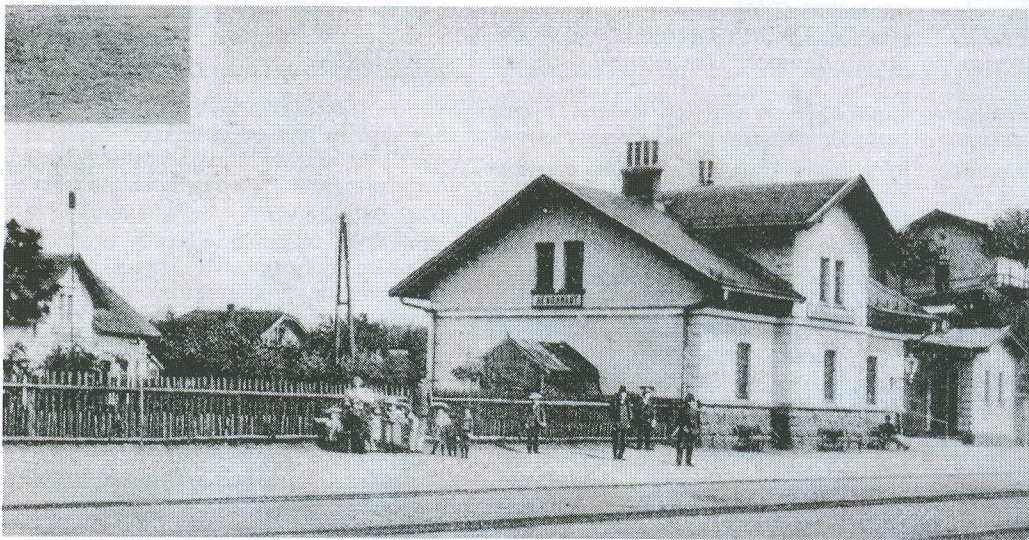

tem byl obloukový dálniční most zvaný „Šmejka“. Z hlediska spravedlnosti je nutno uvést, že se klene nad hranicí hrusického a turkovickeho katastru, ale většinou se v literatuře, i odborné, uvádí jako most u Senohrab. Tato betonová stavba, postavená v letech 1939-42 a 1945-50 podle projektu ing. Stanislava Bechyněho, stála nepoužívaná jako solitér až do výstavby dálnice D1. Působivé jsou záběry vnitřních oblouků ve výše zmíněné povídce „Pavučina“. Dále se objevuje v díle režiséra Jaroslava Balíka „Romeo a Julie na konci listopadu“ z roku 1971. V obou filmech hrdinové chodí po úplně holé a prázdné vozovce, což působí až surrealistickým dojmem.

V současnosti, po probetonování celé obce, výstavbě podivných cest a dalších „pseudomodernizací“, již brzy Senohraby nebudou lákavé nejen pro filmaře, ale asi ani pro žádné návštěvníky

a turisty. Objektivně řečeno, přestavba nádraží pro koridorový provoz nedopadla nikterak tragicky, ale přesto část svého kouzla též ztratilo. Stále je však pěkné vzpomínat na dobu, kdy výletníky vábila krása obce a jejího okolí: „Při jízdě z Prahy, již před stanicí Senohrabskou, rozvírá se nám nad kotlinou Mníchovky výhled do krajiny krásy okázalé, uchvacující, budící obdiv“.

Patrik Líbal

kem, který táhne opět lokomotiva řady 477.

Dále se budova stanice objevila v proslulé sérii o Panu Tau, resp. ve filmu „Od zítřka nečarují“, který vznikl sestřiháním televizního seriálu (režie Jindřich Polák, 1978). Poté co Pan Tau, přijíždějící na nárazníku vozu Blm, resp v současnosti Btax780, taženého vozem M152, vystoupí v Senohrabech, však hned následuje stříh na náměstí v Domažlicích.

Dalším, tentokrát čistě televizním snímkem, je povídka „Úraz“ ze slavného

pod nimi projíždějící vagony.

V žádném filmu se neobjevuje elektrická lokomotiva, což je u starších děl samozřejmé, ale pohled na motorové vozy, přijíždějící na elektrifikované nádraží je zajímavý. V případě Pana Tau jde určitě o navození romantiky, která je spojována spíše s malými motoráčky, každopádně však hrála roli i snadnější manipulace s malými soupravami. U povídky Úraz šlo jistě též o možnost zajet na tehdejší neelektrifikovanou první (!) kolej.

Dalším pro filmaře zajímavým objek-

Senohrabský dupák okolo pronájmu rekreačního zařízení Baštírna

Nemohu se zbavit dojmu, že pokud v našich zeměpisných šířkách něco funguje, je potřeba do této skutečnosti tak dlouho vandrovat, až dojde ke změně. A změny z mé osobní zkušenosti přinášejí v drtivé většině zhoršení původního stavu. Tímto úhlem pohledu, možná zastřeným na tomto místě vypitými alkoholickými nápoji, vidím tanečky okolo pronájmu „rekreačního zařízení Baštírna“. Dokud se na senohrabské plovárně „kálelo do kopřiv“, spala hygiena i případní potencialní nájemci tohoto vysoce „ziskového“ a „rentabilního“ zařízení. Nyní je na plovárně shodou okolností a především úsilím mnoha konkrétních lidí vše krásné, opravené, záchodky zděné a občas i slunce svítí. Radek Jiša patřil již k inventářům zdejšího zařízení, tak jako Matylda a mnozí další slavní restauratěři zde působící v dobách dávno minulých. Sortiment bohatý a cenově vstřícný, děti šťastné a spokojené, starší ročníky jakbysmet. Pravidelné sobotní odpoledne s živou hudbou, zimní víkendy ve vytopném interiéru i nezbytně nutná spolupráce a často nezištná vzájemná pomoc s plovárenským sdružením či nadací zlenického hradu. Nyní však k současné realitě a trochu suchopárně.

Nepochybuji o správnosti veřejně deklarovat záměr pronájmu takového zařízení, byť dosavadní praxe byla jiná a zastupitelstvo na sebe doposud bralo zodpovědnost za výsledek své volby, kdy pouze bez „výběrového řízení“ uzavřelo s vybraným pronajímatelem smlouvu. Ze zápisů z jednání zastupitelstva, ani z textů publikovaných v Senohrabské hlásce nejsem schopen rekonstruovat genezi záměru pronájmu, ani jeho autora či hybatele. Skutečnost je taková, že zastupitelstvo obce 23. 5. 2011 (zápis č. 4/2011) počtem 8 hlasů rozhodlo o prodloužení smlouvy s dosavadními nájemci do 30. 4. 2012, přičemž „do 31. 3. 2012 bude provedeno vyhodnocení nájemní smlouvy a případně vypsáno výběrové řízení na nového nájemce“ (v usnesení č. 07/04/2011 je skutečně použito termín výběrové řízení). Odhlédneme-li od šumů senohrabských luhů a hájů v mezidobí, stává se pronájem Baštírny opět aktuálním vyvěšením záměru pronájmu dne 5. 4. 2012 na webových stránkách obce s uzávěrkou 23. 4. 2012. Bod se dostává zároveň na program zasedání zastupitelstva 25. 4. 2012 jako bod 9 a zde je jednomyslně rozhodnuto o separátním jednání nezávislé komise pro výběr nového nájemce rekreačního střediska ve složení Milan Kraut, Jan Beneš, Alexandra Kloužková, Zbyněk Průša a Vojtěch Smutný (zápis č. 3/2012; Usnesení č. 06/02/2012). Tato komise měla vybrat nového nájemce na neveřejném jednání o den později, tedy 26. 4. 2012. Avšak nevybrala. Situaci jí rozhodně neusnadnila sku-

tečnost, že kritéria výběru nájemce velmi těžko umožňovala kvalifikované porovnání nabídek. Na stobodové stupnici bylo možno získat 30 bodů za výši nájemného, 20 bodů za nabídku provozu a služeb (bylo specifikováno v záměru), 20 bodů za plnění podmínek ROPu (regionální operační program), tedy za zaměstnání zaměstnance obce Senohraby na poloviční úvazek na plnění povinností stanovených obcí a dalších 30 bodů za naplnění nároků pronajímatele (péče o majetek, prostory a pozemky, provoz s ohledem na sezónnost, reference). Zda komise provedla nějaké slibované vyhodnocení dosavadní nájemní smlouvy nevíme, obsah podaných nabídek neznáme, stejně jako jejich hodnocení. Komise evidentně nikoho na tomto zasedání nevybrala a na základě nastavených podmínek záměru tak skutečně mohla učinit velmi těžko. O to překvapivější byla informace, která se rozletěla po Senohrabech a okolí, že byl vybrán nový nájemce. Po téměř měsíci přešlapování se celá věc dostává opět na veřejné jednání zastupitelstva dne 23. 5. 2012, což byla ta nejlepší zpráva, jaká mohla přijít. Transparentně, otevřeně a za účasti všech zúčastněných, potencialních nájemců i veřejnosti. Průběh zasedání však nepochybně všechny překvapil (zápis č. 4/2012, bod 6). Nejdříve byla výběrová komise pochválena za vynikající a odpovědnou práci, zdůrazněna byla její absolutní nestrannost a následně vyhlášeno pořadí na základě bodového hodnocení (1. místo pan Radek Jiša - dosavadní nájemce). Po diskusi, při níž se pět zastupitelů z osmi vyjádřilo k pokračování dosavadní nájemní smlouvy a přesunutí výběru nového nájemce do vhodnějšího podzimního termínu (po sezóně), pan starosta oznámil jiné pořadí nájemců (opět na základě bodového hodnocení) a s důrazem na vlastní

odpovědnost za řádný provoz rekreačního zařízení Baštírna vyhlásil novým pronajímatelem pana Pavla Sara. Ještě zpochybnění bodování jednotlivých uchazečů (pan Dvořák). Tečka. Konec. Vzhledem k odpovědnosti, jednacímu řádu zastupitelstva obce i zákonu o obcích č. 128/2000 Sb. nikterak nepochybněji pravomoc pana starosty takto rozhodnout v případě vyhlášeného záměru o pronájmu (nešlo o slibované výběrové řízení). Ale proč to muselo probíhat proběhnout tímto způsobem a proč se taková věc neřeší před zahájením sezóny. Tanečky okolo pronájmu připomínaly snahu zastupitelů dohnat vlastní stín. Kocourkovský alibismus smíšený se snahou o alespoň nějakou transparentnost zahrnala konstruktéry vypsání záměru do nepřehledné situace, kterou bylo nutno řešit rázným a svérázným způsobem. Trochu nešťastné ukončení dlouhotrvajících diskusí. Co říci závěrem. Trochu kafkovský příběh dospěl do konce a zanechává na patře tak trochu hořkou pachut'. Svůj příspěvek jsem v žádném případě nesměřoval proti novým nájemcům, které znám a přeji jim ať se daří, svítí sluníčko a chodí hodně spokojených lidí. Držím palce a jsem přesvědčen, že krásné místo na soutoku Mnichovky se Zlatou řekou zůstane stále tím magickým místem setkávání nás všech, kteří to tu máme rádi. K psaní mě tak trochu vyburcovala jiná skutečnost, že bych chtěl touto formou také poděkovat dosavadnímu nájemci za krásná léta a dobrou spolupráci při záchraně tohoto unikátního a kouzelného místa. Radku, Dášo i vy ostatní, zkrátka díky.

Vojtěch Kašpar

P.S.: Některé z mých postřehů mohou pramenit z neznalosti přílohy č. 3 k zápisu z jednání zastupitelstva č. 4/2012, která na webových stránkách obce není zveřejněna.

ZLATÁ DOBA LÉTA

Tak máme zase prázdniny. Dobu, kdy jsou dovolené, život většinou plyne klidněji, děláme návštěvy, které jsme pro různá zaneprázdnění nemohli předtím uskutečnit, jezdíme na dovolenou. A nebo se jen tak o dovolené doma v klidu poflakujeme, ráno si přispíme, večer posedíme – jenže příroda na nás doráží a moc dlouho nám takový sladký život trpět nebude. Sklizeň prvních plodů nebude nijak dramatická, mráz v době květu udělal své a tak se velká část ovocných stromů zúčastňuje jen na tvorbě zahradní zeleně. Tráva nejdřív nic moc, pak zaprší /lépe „zaslejšvákuje“, protože rozumný déšť je letos dost zvláštností/ a rázem je na zahradě neprůchodno, ve kterém se dobře daří klíšťákům. A rychlost růstu trávy bohužel není přímo úměrná schopnosti vyrazit ve volnější chvíli do zahrady se sekačkou a nalézt přesně ten okamžik, kdy právě není 35 stupňů tepla na pražícím slunci nebo právě neleje, a nebo jestli je právě tráva dostatečně suchá, aby nedělala zelené žvance v sekačce. Nevím, jak vy, ale já ne a ne se do takové vzácné konstelace trefit. A tak před nepřízní počasí (ať horoucího, či slejvákového) zalezete domů – a zjistíte, že je třeba vymalovat, loupe se nátěr na okapech, v domě s vámi bydlí četní pavouci, kteří si dělají vlákna právě v té výši, kde máte obličej (jak to poznají?). Ten smrad, na jehož původ jste nemohli přijít, dělá zapomenutý pytlík s pár bramborami, které už přešly z tuhého stavu do tekutého. V koupelně se ozývá tajuplné ťapkáni – že by domácí skřítki? A on to, potvora, kape kohoutek...

A to už vůbec nesmíte v takové chvíli pomyslet, že se jako každoročně zima zeptá, co jste dělali v létě?

Slabší povahy ten nával hrůzy překonají tím, že se seberou a jdou do hospody. Ne se ztřískat pod obraz, ale prostě posedět chvíli někde, kde vaří jiní, uklízejí jiní a ti „jiní“ na rozdíl od vás doma tam mají točené pivo. Ale holenku, ono to taky není tak snadné. Nedávno jsem zavítal do pohostinského zařízení (prosím, pohostinství se jmenuje proto, že je tam pohostinno) a ani to nebylo nějak daleko. A když jsem odtamtud za čtvrt hodiny odcházel, vzpomněl jsem si na jednu edici malých útlých knížek, které vycházely v sedmdesátých letech a každá měla název „Anekdoty o...“ – a tady vždycky bylo, o čem se tam bude jednat : o zvířatech, o cirkusech, o školácích, anekdoty o hercích – prostě „všeckýho moc“, jak říkávala moje moravská tchyně. A taky tam byla knížka „Anekdoty o lordech.“ A tam byla jedna moc hezká anekdota a já vám ji teď na rozloučenou z té knížky o lordech opíšu, neboť jak se říká: „Ať je smutno, jen když je veselo!“ Tak tady je.

Hrozně prší. Fouká vítr, je zima a půlnoc. Lord Simon, který zabloudiv na horské túře, přijde konečně, unaven, k hospodě „U JIRÍHO A DRAKA“. Tluče na dveře, zvoní, ale až po půl hodině se otevrou dveře. Objeví se stará žena, hrozně lordovi vynadá, že je půlnoc, hospoda zavřená, pokoje obsazené a že ho nepustí dál.

Lord dumá chvíli nad svým osudem a pak se znovu dobývá dovnitř. Za chvíli mu zase otevře stará žena a hubuje – co ještě chce?

„Chtěl bych teď mluvit s Jiřím!“

Hezké prázdniny s rozumným počasím a ve zdraví prožité vám přeje

-DRK -

Zlenice - prohlášení k havarijnímu stavu Velké věže

Z důvodu nově zjištěných skutečností, týkajících se statiky dochovaného historického zdiva v prostoru tzv. Velké věže, jsme byli nuceni v červnu 2012 pozastavit projekt „První etapa záchrany Velké věže“. Rozsah nově zjištěných poškození a míra havarijní situace v úrovni přízemí a základové spáry Velké věže (jak vyplývá z místního šetření, resp. ze zprávy statika z 28. 4. 2012) vyžaduje významné přepracování stávající dokumentace a podstatnou změnu skladby původně plánovaných prací v rámci projektu.

Nemožnost čerpání dotace plynoucí z výše popsané situace nás bohužel dostalo do krajně nepříjemné situace. Již uskutečněné přípravné práce k projektu (díky kterým byly skryté havarijní stavy odhaleny), spolu s pokračující konzervací brány jádra hradu, vyčerpaly již v průběhu prvního pololetí 2012 celý rozpočet sdružení pro tento rok.

Obracíme se proto na každého z Vás s žádostí o podporu. V průběhu letních měsíců 2012 je nutné alespoň provizorně stabilizovat odhalenou havarijní situaci Velké věže, aby přečkala do okamžiku, kdy bude odpovídajícím způsobem vyřešena problematika komplexního zajištění takto rozsáhlého statického porušení. Částka potřebná k základnímu zajištění podkopané zdi Velké věže je odhadnuta v řádech několika desítek tisíc (cca 65 tis.), které však Sdružení, ani majitel památky v tomto okamžiku nemá k dispozici.

Lze tedy říci, že pokud by každý čtenář této výzvy přispěl v průběhu července částkou 200 - 500 Kč, existovala by tak značná šance na získání potřebných financí na nejnnutnější opravu, což by v konečném důsledku zásadním způsobem přispělo ke zlepšení kritického stavu této romantické památky (65.000 Kč na zajištění havarijní situace Velké věže = 325 podporovatelů poskytnuvších částku 200 Kč).

To stojí za to, udělat pro jednu výjimku a přispět na užitečnou věc! Nemyslíte? Sdílejte tuto informaci prosím dále a pokusme se společnými silami zdolat tuto výzvu. Případné dary prosím pošlete na náš transparentní účet: 2742781001/5500. Do poznámky k platbě prosím uveďte své jméno a kontakt na Vás.

Bude-li tato akce úspěšná, budeme kontaktovat všechny dárce, kteří na sebe uvedou kontakt, a na konci roku uspořádáme setkání dárců a dalších podporovatelů hradu Zlenice. Zde bude mimo jiné zveřejněna celková vybraná částka z této podpůrné akce a prezentováno její využití.

Děkujeme!

Vladimír Havelka,

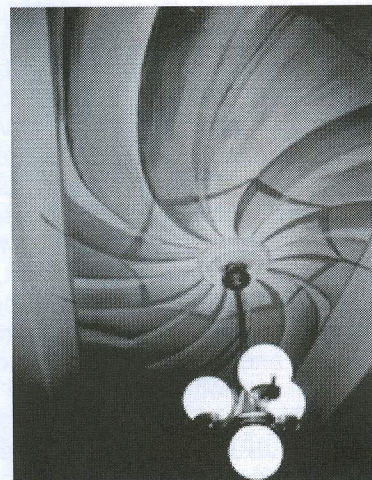
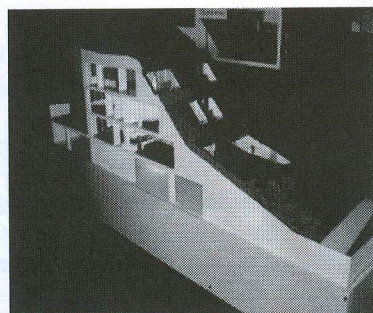
Team Sdružení Zlenice

Více informací na: <http://www.zlenice.cz>

Realizace výtvarných návrhů

- Výroba modelů, design
- Interiéry – návrhy, projekce, realizace
- Atypické doplňky (mozaiky, reliéfy)
- Povrchové úpravy (malby, nátěry, patiny, imitace, mramoru, obklady)

Kontakt: A. Vaněk, Ing. Arch. V. Krajc
Mob.: 604 830 719, fax: 235 323 522
e-mail: antonin_vanek@centum.cz vkrajc@seznam.cz

OPRAVY A ÚPRAVY ODĚVŮ

provádím kvalitně, za přijatelné ceny

Každému zákazníkovi se snažím individuálně věnovat a v maximální možné míře vyhovět i termínově. Dodací termíny jsou dle složitosti zakázky. Je možné i expresní zadání zakázky.

- zkrácení, prodloužení délky všech typů oděvů
- výměna zipů
- výměna podšívky
- drobné opravy
- šití a opravy bytového textilu (záclony, závěsy, ložní prádlo)
- výroba oděvů na zakázku

Dominika Raková, U transformátoru 402, Senohraby, 251 66
724 301 596

ČALOUNICTVÍ VÁVRA

- VEŠKERÉ ČALOUNICKÉ PRÁCE
- 2000 DRUHŮ LÁTEK
- KŮŽE, EKOKŮŽE, KOŽENKY

☎ 603 301 565, dílna 733 299 549

🌐 WWW.CALOUNIK-VAVRA.CZ

✉ INFO@CALOUNIK-VAVRA.CZ

**Senohrabská
hláška**

Obecní zpravodaj Senohrabská hláška vydává Obec Senohraby.

Redaktoři: Dr. Karel Krasnický, Lenka Průšová, Saša Kloužková, Jana Vrbová

Kresby: Milada Bláhová
Grafická úprava: L. Průšová,
Tisk: Masopustovi, Zaječice

Kontakt: OÚ Senohraby, Příčná 61,
tel.: 323 655 336, fax: 323 655 53

www.senohraby.cz

Příjem inzerce na disketě, CD, apod. nebo
e-mailem: inzerce@senohraby.cz
E-mail do redakce: hlaska@senohraby.cz

Uzávěrka příspěvků do 20. stávajícího měsíce.

**Nevyžádané podklady k tisku se nevracejí.
Povoleno MK ČR B 12710**

**Číslo 7-8/2012, ročník 53
vychází 12. 8. 2012**